

2) Wykładni tej nie podważa, w sytuacji takiej jak w sporze przed sądem krajowym w sprawie C-318/11, okoliczność, iż podatnik ma w państwie członkowskim, w którym złożył wniosek o zwrot, spółkę zależną, której jest jedynym właścicielem i której działalność polega prawie wyłącznie na świadczeniu na rzecz podatnika różnych usług związanych z przeprowadzanymi testami technicznymi.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Déborah Prete przeciwko Office national de l'emploi

(Sprawa C-367/11) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Artykuł 39 WE — Obywatel państwa członkowskiego poszukujący pracy w innym państwie członkowskim — Równość traktowania — Zasiłek absolwencki na rzecz młodych osób poszukujących pierwszej pracy — Przyznanie zasiłku uzależnione od warunku odbycia co najmniej sześcioletniej nauki w państwie przyjmującym)

(2012/C 399/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Déborah Prete

Strona pozwana: Office national de l'emploi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Belgia) — Wykładnia art. 12, 17, 18 i 39 WE (obecnie art. 18, 20, 21 i 45 TFUE) — Zasiłek absolwencki na rzecz młodych osób poszukujących pierwszej pracy — Przyznanie zasiłku uzależnione od ukończenia co najmniej sześcioletniej nauki w placówce oświatowej danego państwa członkowskiego — Odmowa przyznania zasiłku obywatelowi innego państwa członkowskiego, który ukończył naukę na poziomie szkoły średniej w tym innym państwie z uwagi wyłącznie na niespełnienie wyżej wymienionego warunku — Czynniki, które należy uwzględnić przy dokonywaniu oceny związku młodej osoby z krajowym rynkiem pracy

Sentencja

Artykuł 39 WE sprzeciwia się przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, uzależniającemu prawo do zasiłku absolwenckiego przysługującego młodym osobom poszukującym pierwszej pracy od warunku odbycia przez zainteresowanego co najmniej sześcioletniej nauki w placówce oświatowej przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie, w jakim wspomniany warunek stoi na przeszkodzie uwzględnieniu innych reprezentatywnych elementów właściwych dla ustalenia istnienia rzeczywistego związku między osobą ubiegającą się o zasiłek absolwencki a danym geogra-

ficznie określonym rynkiem pracy i wykracza z tego względu poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego przez wspomniany przepis celu polegającego na zagwarantowaniu istnienia takiego związku.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-387/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE — Artykuły 31 i 40 porozumienia EOG — Opodatkowanie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Spółki inwestycyjne będące rezydentami i spółki inwestycyjne niebędące rezydentami — Zaliczka na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Zaliczenie zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Zwolnienie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Dyskryminacja — Uzasadnienie)

(2012/C 399/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.-C. Halleux i M. Jacobs, pełnomocnicy)

Interwient popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: S. Behzadi-Spencer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 TFUE i 63 TFUE oraz art. 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Opodatkowanie dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Zwolnienie na rzecz spółek inwestycyjnych — Przepisy krajowe przewidujące pobieranie zaliczki u źródła na poczet podatku od dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości — Dyskryminacja zagranicznych spółek inwestycyjnych, które nie mają stałego zakładu na terytorium kraju w zakresie, w jakim spółki te nie mogą dochodzić zwrotu kwot zapłaconych tytułem zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych — Brak uzasadnienia

Sentencja

1) Poprzez utrzymanie odmiennych przepisów dotyczących opodatkowania dochodów kapitałowych i dochodów z ruchomości w zależności od tego, czy są one otrzymywane przez spółki inwestycyjne będące rezydentami, czy spółki inwestycyjne niebędące rezydentami, które nie posiadają w Belgii stałego zakładu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 49 TFUE i 63 TFUE, a także art. 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.

- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bernhard Rintisch przeciwko Klausowi Ederowi

(Sprawa C-553/11) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) — Rzeczywiste używanie — Używanie znaku w postaci, także zarejestrowanej jako znak towarowy, różniące się w elementach, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego — Skutki wyroku w czasie)

(2012/C 399/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch

Strona pozwana: Klaus Eder

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz. U. L 40, s. 1) — Pojęcie używania znaku towarowego — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi używanie znaku towarowego w postaci różniące się od postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany, również jest uważane za używanie zarejestrowanego znaku, pod warunkiem że różnice nie zmieniają charakteru odróżniającego znaku towarowego — Rejestracja znaku towarowego w celu zabezpieczenia lub rozszerzenia zakresu ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego — Uzasadnione oczekiwania — Zastosowanie nowej linii orzeczniczej do sytuacji zakończonych w chwili wydania wyroku

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by właściciel zarejestrowanego znaku towarowego mógł do celów wykazania jego używania w rozumieniu tego przepisu powoływać się na jego używanie w postaci różniące się od

postaci, w jakiej znak ten został zarejestrowany, pod warunkiem że różnice między tymi dwiema postaciami nie zmieniają charakteru odróżniającego tego znaku, i to niezależnie od faktu, że owa odmienna postać również została zarejestrowana jako znak towarowy.

- 2) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiej wykładni przepisu krajowego mającego na celu dokonanie transpozycji wspomnianego art. 10 ust. 2 lit. a) do prawa krajowego, zgodnie z którą ten ostatni przepis nie znajduje zastosowania do „obronnego” znaku towarowego, który został zarejestrowany tylko po to, aby zabezpieczyć lub rozszerzyć zakres ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego, który z kolei został zarejestrowany w postaci, w jakiej jest używany.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Maria Kozak przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Lublinie

(Sprawa C-557/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Usługi przewozu świadczone przez biuro podróży we własnym zakresie — Pojęcie pojedynczej usługi — Artykuł 98 — Obniżona stawka podatku VAT)

(2012/C 399/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Kozak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 306–310 oraz art. 98 w związku z pkt 5 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zakres zastosowania szczególnego systemu opodatkowania biur podróży — Odmowa zastosowania obniżonej stawki podatku VAT obowiązującej dla usług transportowych do usług przewozu świadczonych przez biuro podróży we własnym imieniu w ramach całościowej usługi turystycznej — Uznanie usługi za jedno świadczenie